

Mindenkoron áldom az én Uramat

(A 34. zsoltárból)

Sztárai Mihály, 1575

Kolozsvár, 1574

1. Min - den - ko - ron ál - dom az én U - ra - mat,
Ki - től vá - rom én min - den ol - tal - ma - mat.
Ben - ne ve - tem min - den bi - zo - dal - ma - mat:
Min - den - ko - ron di - csé - rem, mint U - ra - mat.

2. Igen vígad és örvendez én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem,
Nyomorultak meghallják, azt örvendem, Vígadjanak Istenben, arra intem.

3. Én mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgattattam, Ő általa
hamar megszabadultam, Háborúságimban is megtartattam.

4. Lám Istennek anygala mind tábert jár, Az istenfélő emberek körül jár. Az
Istentől azért ki oltalmat vár, Útaiban mindenütt az nagy jól jár.

5. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvöltát kóstoljátok, lássátok! Igen nagy jó,
azt bizonynal tudjátok: Benne bízó emberek mind boldogok.

6. Valamiglen élsz ez árnyék világban, Szánt-szándékkal ne élj a gonoszságban,
Sőt életed foglaljad minden jóban, Hogy lakozzál Istennek oltalmában.

7. Sok jók közt a békességet szeressed, És éltedben mindenkor azt keressed: E
világnak békességét ne nézzed, Az ördöggel ne legyen közösség.

8. A felséges Isten szemei vannak Igazakon, kik csak öbenne bíznak: Mindazok,
kik tőle oltalmat várnak, Kérésükben mindig meghallgattatnak.

9. Igen közel az Úr Isten azoknak, Töredelmes szívvel akik óhajtnak; Alázatos
lélekkel akik járnak, Sok ínségből bizton megszabadulnak.

Alternatív akkordok: F C F B F F B F C F F Dm C G C F B F C F